

Cud na beatyfikację

Dekret papieski uznający cud
przypisywany Czcigodnemu
Słudze Bożemu Josemaría
Escrivá

05-07-1991

Dekret papieski uznający cud
przypisywany Czcigodnemu Słudze
Bożemu Josemaría Escrivá

Czcigodny Josemaría Escrivá de
Balaguer urodził się w Barbastro
(Hiszpania) dnia 9 stycznia 1902
roku. Jego szczególny charyzmat
duchowy polega na żarliwym

głoszeniu powołania do świętości,
przekazanego na chrzcie. Dnia 2
października 1928 roku, natchniony
przez Boga, założył Opus Dei,
wkrótce potem, 14 lutego 1943 roku,
również natchniony przez Boga,
założył Stowarzyszenie Kapłańskie
Świętego Krzyża. W ten sposób dla
wiernych wszelkiego stanu –
duchownych i świeckich, mężczyzn i
kobiet ze wszystkich klas
społecznych – otworzyła się szeroka
droga ku uświęcaniu bez potrzeby
zmieniania stanu poprzez
wykonywanie czynności
zawodowych, poprzez radosne
spełnianie codziennych obowiązków.
Wypełniwszy z nieskończoną pasją
swą misję rozprzestrzeniania Opus
Dei na pięć kontynentów, pobożnie
oddał duszę Bogu dnia 26 czerwca
1975 roku w Rzymie, otoczony
powszechną opinią świętości.

W obliczu nadzwyczajnych korzyści,
jakie jego posłannictwo realizowane

w rzeczywistości duszpasterstwa solidnego i organicznego przyniosło we wszystkich szerokościach geograficznych, Pan pozwolił mu oglądać wspaniałą moc uświęcającą, która kryje się w poszukiwaniu pełnej jedności z Chrystusem w zwykłych czynnościach, co odnosi się do chrystianizacji świata od wewnątrz.

Po jego śmierci we wszystkich krajach odezwała się ogromna ilość głosów pragnących świadczyć o jego heroizmie, któremu dawał wyraz przez całe życie. Po spełnieniu wszystkich wymogów określonych przepisami prawnymi, dnia 9 kwietnia 1990 roku Ojciec Święty Jan Paweł II był łaskaw wydać Dekret dotyczący heroiczności cnót Sługi Bożego.

Pojawiło się natychmiast dziesiątki tysięcy przykładów łaski, niektóre z nich szczególnie niezwykle, które

potwierdzały ogrom jego świętości i jego moc wstawienniczą u Boga. Wśród przypisywanych mu cudownych uzdrowień wyróżnia się uzdrowienie Siostry Consepción Boullón Rubio, Karmelitanki Miłosierdzia, mającej 70 lat: kiedy znajdowała się w obliczu nieuchronnej śmierci, pewnej czerwcowej nocy na skutek modlitw w jej intencji skierowanych do Sługi Bożego, została uzdrowiona w sposób nagły, całkowity i trwały z choroby, której diagnoza postawiona przez Konsylium Lekarskie Kongregacji do Spraw Świętych brzmiała: Guzowaty ziarniniak hipokalcynozy u osobnika rasy białej, wielomiejscowy na lewym barku, największy o objętości pomarańczy. Do tej choroby dołączyła się dolegliwość współistniejąca określona przez Konsylium Lekarskie w sposób następujący: stan wyniszczenia u pacjentki z chorobą wrzodową

żołądka i przepukliną rozworu przełykowego, powikłane ciężką niedokrwistością niedobarwliwą. W chwili, gdy zniknęły guzy, ta druga dolegliwość także się zmniejszyła w sposób nagły i niewytłumaczalny, aż zniknęła całkowicie. To Konsylium ustaliło, że rokowanie co do życia i co do wyleczenia było poważne.

W związku z tym cudownym uzdrowieniem w Kurii Arcybiskupiej w Madrycie w okresie od 21 stycznia do 3 kwietnia 1982 roku przeprowadzono Proces Informacyjny, który stanowił podstawę wydania dnia 20 listopada 1984 roku Dekretu przez Kongregację do Spraw Świętych.

Zgodnie z przepisami prawa przypadek ten został najpierw poddany badaniom przeprowadzonym przez wspomniane Konsylium Lekarskie, które na zebraniu w dniu 30 czerwca

1990 roku uznało jednogłośnie, że uzdrowienia Siostry Concepción Boullón Rubio nie da się wytłumaczyć w sposób naturalny.

Analiza uzdrowienia przeszła następnie do etapu dyskusji teologicznych: początkowo na Kongresie Nadzwyczajnym Konsultorów Teologicznych, który odbył się 14 lipca pod kierunkiem Prałata Antonio Petti, Generalnego Promotora Wiary, później 18 czerwca 1991 roku na zgromadzeniu Zwyczajnym Kardynałów i Biskupów zebranych w Pałacu Apostolskim, którego sprawozdawcą był Jego Eminencja Kard. Edouard Gagnon. Oba gremia dały odpowiedź pozytywną co do kwestii istnienia cudu i przypisywania do Czcigodnemu Josemaría Escrivá de Balaguer.

Papież Jan Paweł II, po otrzymaniu od niżej podpisanego Kardynała

Prefekta dokładnej i wiernej relacji z opisanych wydarzeń, zebrawszy i zatwierdziwszy opinie Kongregacji, zarządził wydanie Dekretu o opisanym cudownym uzdrowieniu.

Po wypełnieniu tego zarządzenia i zebraniu się w dniu dzisiejszym Kardynała Prefekta, Ponensa sprawy, niżej podpisanego Sekretarza i innych według zwyczaju, Ojciec Święty oświadczył w obecności zebranych: Istnieją dowody cudu dokonanego przez Boga za wstawiennictwem Czcigodnego Sługi Bożego Josemaría Escrivá de Balaguer, kapłana, Założyciela Stowarzyszenia Kapańskiego Świętego Krzyża i Opus Dei, którym jest uzdrowienie natychmiastowe, całkowite i trwałe Siostry Concepción Boullón Rubio, Karmelitanki Miłosierdzia, z guzowatego ziarniniaka hipokalcynozy u osobnika rasy białej, z lokalizacją wielomiejscową, bolesnego i

uszkodzającego o największej objętości pomarańczy w lewym barku i stanu wyniszczenia pacjentki z wrzodem żołądka i przepukliną rozworu przełykowego, powikłanego przez ciężką niedokrwistość niedobarwliwą.

Ojciec święty zarządził, że Dekret ma być opublikowany i włączony do akt Kongregacji do Spraw Świętych.

Rzym, 6 lipca 1991 roku

ANGELUS Kard. FELICI, Prefekt

L. + S.

Edward Nowak, Arcybiskup tyt. De Lunensis, Sekretarz